

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1962 r. Nr 1

TREŚĆ:

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

PUBLIKACJE PRZEPISÓW KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

1

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 stycznia 1962 r.

w sprawie zasad powoływania i rozmieszczenia straży pożarnych

Na podstawie art. 19 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy ustalaniu rozmieszczenia straży pożarnych na obszarach gromad, osiedli i miast uwzględnia się:

1) wielkość miejscowości,

2) zagrożenie pożarowe miejscowości i znajdujących się na ich terenie zakładów pracy i innych obiektów,

3) zakres pomocy wzajemnej straży pożarnych, do której są one obowiązane w czasie pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof.

2. Zagrożenie pożarowe zakładów pracy i innych obiektów określa się na podstawie kategorii niebezpieczeństwa pożarowego według zasad podanych w załączniku nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Plany rozmieszczenia, obszarów działania, liczebności oraz wyposażenia w podstawowy sprzęt techniczny poszczególnych rodzajów straży pożarnych opracowują powiatowe (miejskie miast stanowiących powiaty) oraz miejskie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych dla podległego terenu nie wyłączając zakładów pracy i innych obiektów nie podporządkowanych radom narodowym. Plany powinny uwzględniać całkowite zaspokojenie potrzeb wynikających z zagrożenia pożarowego na danym terenie.

2. W części dotyczącej straży pożarnych w zakładach pracy plany, o których mowa w ust. 1, powinny być uzgodnione z kierownikami tych zakładów.

3. Plany, o których mowa w ust. 1, zatwierdzają prezydia powiatowych (miejskich miast stanowiących powiaty) rad narodowych oraz prezydia rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 3. 1. Zawodowe straże pożarne powołuje się:

1) w miastach liczących ponad 40.000 mieszkańców,

2) w miejscowościach liczących poniżej 40.000 mieszkańców, jednak nie mniej niż 10.000 mieszkańców, w wyjątkowych przypadkach, jeżeli warunki zagrożenia pożarowego tego wymagają, a istniejąca ochotnicza lub obowiązkowa straż pożarna nie jest w stanie zapewnić skutecznej akcji ratowniczej,

3) w zakładach pracy zajmujących teren o powierzchni ponad 10 km^2, jeżeli ilość budynków produkcyjnych, użytkowych oraz pomocniczych lub ilość składowanych materiałów palnych wskazuje na pełne wykorzystanie terenu bądź jeżeli procent zabudowy lub składowania nie jest niższy niż 20% całego obszaru zakładu,

4) w zakładach pracy nie odpowiadających warunkom określonym w pkt 3, a zaliczonych do I, II, III lub IV kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, jeżeli zakłady te znajdują się poza obszarem działania najbliższej zawodowej straży pożarnej, a istniejąca w miejscowości lub w zakładzie pracy ochotnicza lub obowiązkowa straż pożarna nie jest w stanie zapewnić skutecznej akcji ratowniczej.

2. W zakładach pracy położonych na obszarze działania zawodowej straży pożarnej danej miejscowości może być powołana zawodowa straż pożarna, jeżeli zakład jest zaliczony do I, II, III lub IV kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, a obszar jego wynosi co najmniej 0,5 km^2. W tym przypadku łączna ilość etatów osobowych i wyposażenie techniczne nie może przekraczać etatów osobowych i norm wyposażenia w sprzęt jednostek operacyjnych ustalonych dla danego obszaru.

§ 4. 1. Liczebność, wyposażenie w podstawowy sprzęt techniczny i rozmieszczenie jednostek taktycznych zawodowych straży pożarnych określają normy stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Podział funkcji w jednostkach taktycznych oraz szczegółowe normy wyposażenia w sprzęt zawodowych straży pożarnych określają regulaminy wydawane przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 5. 1. Ochotnicze straże pożarne powinny być tworzone i zaopatrywane w sprzęt określony w załączniku nr 3 do zarządzenia w pierwszej kolejności:

1) w miejscowościach nie posiadających zawodowych straży pożarnych, a liczących ponad 300 mieszkańców,

2) w miejscowościach do 300 mieszkańców, jeżeli w promieniu 3 km od granic tej miejscowości nie ma żadnej innej jednostki straży pożarnej,

3) w miejscowościach posiadających zawodową straż pożarną, jeżeli zachodzi konieczność jej wzmocnienia.

2. Ochotnicze straże pożarne powinny być ponadto tworzone w zakładach pracy nie posiadających zawodowej straży pożarnej, niezależnie od istnienia w miejscowości zawodowej lub ochotniczej straży pożarnej, jeżeli wielkość zakładu i jego zagrożenie tego wymagają, a w zakładach pracy posiadających zawodową straż pożarną, jeżeli zachodzi konieczność jej wzmocnienia.

§ 6. 1. Typy ochotniczych straży pożarnych, ich rozmieszczenie i liczebność oraz wyposażenie w podstawowy sprzęt techniczny określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

2. Normy określone w załączniku nr 3, w zależności od miejscowych warunków i zagrożenia pożarowego, mogą być zwiększone lub zmniejszone w ramach planów, o których mowa w § 2.

3. Podział funkcji w jednostkach taktycznych oraz szczegółowe normy wyposażenia w sprzęt ochotniczych straży pożarnych określają regulaminy wydawane przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 7. 1. Obowiązkowe straże pożarne powołuje się, jeśli nie ma możliwości utworzenia straży ochotniczych zgodnie z § 5 bądź też gdy obowiązkowe straże pożarne są potrzebne do powiększenia stanów osobowych zawodowych lub ochotniczych straży pożarnych.

2. Normy zawarte w załączniku nr 3 do zarządzenia stosuje się odpowiednio do obowiązkowych straży pożarnych.

§ 8. 1. Konserwację i obsługę samochodów ochotniczych straży pożarnych, utworzonych w siedzibach prezydiów powiatowych rad narodowych, w których nie istnieją zawodowe straże pożarne, zapewniają powiatowe komendy straży pożarnych w ramach posiadanych etatów.

2. Dla zapewnienia konserwacji i obsługi samochodów w ochotniczych strażach pożarnych w miejscowościach nie wymienionych w ust. 1 powinny być utworzone stanowiska kierowców samochodowych, zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy. Koszty utrzymania kierowców pokrywane są przez ochotnicze straże pożarne z ich dochodów własnych bądź z dotacji budżetowych.

3. W ochotniczych strażach pożarnych tworzonych w zakładach pracy kierownik zakładu obowiązany jest zapewnić obsadę stanowisk kierowców samochodowych w tych jednostkach.

§ 9. 1. Obszar działania straży pożarnych może być własny i pomocy wzajemnej:

1) obszarem działania własnym zawodowej straży pożarnej jest teren miejscowości, w której straż ma siedzibę,

2) obszarem działania własnym zawodowej straży pożarnej powołanej w zakładzie pracy zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 jest teren zakładu pracy,

3) obszarem działania własnym zawodowej straży pożarnej powołanej w zakładzie pracy zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 jest teren zakładu pracy oraz teren miejscowości w promieniu 3 km od granic zakładu,

4) obszarem pomocy wzajemnej zawodowej straży pożarnej jest teren w promieniu 10 km od granic własnego obszaru działania,

5) obszarem działania własnym ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej jest miejscowość bądź zakład, w których jednostka ta ma swoją siedzibę,

6) obszarem pomocy wzajemnej ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej typu Kr, Krm i Km jest teren w promieniu 3 km, a straży typu S_1, S_2 i S_3 — teren w promieniu 10 km od granic miejscowości lub terenu zakładu stanowiących siedzibę straży.

2. Do obowiązków straży pożarnej na własnym obszarze działania należy wykonywanie całokształtu zadań związanych z bezpieczeństwem pożarowym terenu, dla którego została ona utworzona, to jest prac organizacyjnych, prewencyjnych i akcji ratowniczych. Straże pożarne powołane w zakładach pracy wykonują prace organizacyjne i prewencyjne wyłącznie na terenie zakładu.

3. Do obowiązków straży pożarnej w zakresie pomocy wzajemnej należy gaszenie pożarów oraz udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych poza terenem własnej miejscowości lub zakładu.

4. Obszar pomocy wzajemnej w zależności od miejscowych warunków na wniosek powiatowego (miejskiego) komendanta straży pożarnych może być zwiększony lub zmniejszony w ramach planu, o którym mowa w § 2.

5. W uzasadnionych przypadkach jednostka straży pożarnej, bez względu na jej lokalizację, może być wysłana do akcji ratowniczej poza ustalony dla niej obszar pomocy wzajemnej na zasadach ustalonych odrębnymi przepisami.

§ 10. Zarządzenie nie dotyczy dołowych straży pożarnych w zakładach górniczych.

§ 11. Tracą moc przepisy w sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem, a w szczególności zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 15 grudnia 1952 r. w sprawie rozmieszczenia, liczebności oraz norm etatów osobowych i sprzętu straży pożarnych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-42, poz. 506).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

Załączniki do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 stycznia 1962 r. (poz. 17).

Załącznik nr 1

KATEGORIE NIEBEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO ZAKŁADÓW PRACY

1. Zakłady pracy i obiekty składowe dzieli się na 5 kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, analogicznie do kategorii niebezpieczeństwa pożarowego pomieszczeń w obiektach budowlanych, określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego (Dz. U. Nr 38, poz. 196).

2. Ustalenie kategorii niebezpieczeństwa pożarowego zakładu następuje na podstawie kategorii niebezpieczeństwa pożarowego stref zagrożenia pożarowego, na które zakład został podzielony. Strefa zagrożenia pożarowego obejmuje powierzchnię lub kubaturę zajmowaną przez cały obiekt budowlany lub przez jego część, zgrupowanie obiektów budowlanych, instalacje przemysłowe, urządzenia techniczne i składowiska materiałów poza budynkami, oddzieloną od innej strefy przegrodami, jak np. ścianami i stropami przeciwpożarowymi, nie zabudowanymi pasami terenu, zabezpieczającymi przed rozprzestrzenianiem się pożarów.

3. Zasady zaliczania pomieszczeń w obiektach budowlanych do poszczególnych kategorii niebezpieczeństwa pożarowego stosuje się odpowiednio przy ustalaniu kategorii niebezpieczeństwa pożarowego instalacji przemysłowych, urządzeń technicznych i składowisk materiałów poza budynkami.

4. Kategorię niebezpieczeństwa pożarowego całego obiektu budowlanego, złożonego z 2 lub więcej stref pożarowych o różnych kategoriach niebezpieczeństwa pożarowego, ustala się według kategorii niebezpieczeństwa pożarowego tej strefy pożarowej, która zajmując co najmniej 30% ogólnej powierzchni obiektu lub co najmniej 10% kubatury tego obiektu posiada najwyższą kategorię niebezpieczeństwa pożarowego.

5. Kategorię niebezpieczeństwa pożarowego całej strefy zagrożenia pożarowego, składającej się ze zgrupowania obiektów budowlanych, instalacji przemysłowych, urządzeń technicznych oraz składowisk materiałów poza budynkami, ustala się analogicznie do kategorii niebezpieczeństwa pożarowego obiektu budowlanego.

6. Zakład pracy zalicza się do tej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, do której zakwalifikowano strefy zagrożenia pożarowego zajmujące co najmniej 50% powierzchni zakładu, wykorzystanej na obiekty budowlane, instalacje przemysłowe, urządzenia techniczne i składowiska materiałów poza budynkami.

NORMY LICZEBNOŚCI, WYPOSAŻENIA W PODSTAWOWY SPRZĘT TECHNICZNY I ROZMIESZCZENIA JEDNOSTEK TAKTYCZNYCH ZAWODOWYCH STRAŻY POŻARNYCH

I. Liczebność i wyposażenie w podstawowy sprzęt techniczny.

Lp.	Rodzaj jednostki taktycznej	Podstawowy stan organizacyjny		Liczebność jednostki	Samochody		
					gaśnicze	gaśnicze specjalne	specjalne
1	Sekcja gaśnicza	dowódca sekcji obsada sekcji	1 5	6	1	—	—
2	Sekcja gaśnicza specjalna	dowódca sekcji obsada sekcji	1 5	6	—	1	—
3	Pluton gaśniczy	dowódca plutonu obsada dwóch sekcji gaśniczych obsada jednej sekcji gaśniczej specjalnej radiooperator	1 12 6 1	20	2	1	—
4	Pluton gaśniczy specjalny	dowódca plutonu obsada trzech sekcji gaśniczych specjalnych radiooperator	1 18 1	20	—	3	—
5	Kompania pożarnicza	dowódca kompanii zastępca dowódcy kompanii obsada trzech plutonów gaśniczych obsada jednej sekcji specjalnej łączności	1 1 60 8	70	6	3	1
6	Batalion pożarniczy	dowódca batalionu zastępca dowódcy batalionu obsada trzech kompanii pożarniczych obsada jednej sekcji specjalnej łąności	1 1 210 8	220	18	9	4

1. Liczebność stanów osobowych jednostek taktycznych podana w tabeli dotyczy jednej zmiany służbowej; przy ustalaniu etatów zawodowych straży pożarnych należy uwzględniać dwie zmiany służbowe.

2. W zawodowych strażach pożarnych mogą być ponadto organizowane jednostki taktyczne specjalne, a mianowicie:
— drabin mechanicznych,
— wężowe,
— łączności,
— pionierskie,
— przeciwdymowo-gazowe,
— pożarowego pogotowia wagonowego,
— statków pożarniczych itp.

Szczegółową organizację jednostek taktycznych wymienionych w tabeli i w niniejszym ustępie, tak pod względem ich składu osobowego, jak również wyposażenia w sprzęt pożarniczy, ustalają regulaminy wydawane przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

3 W celu zapewnienia pełnej obsady jednostek taktycznych przewiduje się na obie zmiany służbowe uzupełnienie stanowiące:
— w strażach pożarnych i oddziałach o liczebności jednej sekcji 4 ludzi,
— w strażach pożarnych i oddziałach o liczebności dwóch sekcji i plutonu 6 ludzi.

W strażach pożarnych i oddziałach większych od plutonu uzupełnienie stanów powinno odbywać się według wyżej podanych wskaźników.

4. W skład zmian służbowych zawodowej straży pożarnej lub jej oddziału poza obsadą jednostek taktycznych podaną w tabeli wchodzi zależnie od liczebności tych straży lub oddziałów:

a) przy jednej sekcji:
— telefonistów 2

b) przy dwóch sekcjach:
— szefów zmiany 2
— telefonistów 2

c) przy plutonie i jednostce większej:
— młodszych oficerów (zmianowych) 2
— szefów zmiany 2
— telefonistów 2
służba wewnętrzna 2.

Podane normy stosuje się w systemie służby 24 godziny służby — 24 godziny wolne; przy służbie w systemie 12 godzin służby — 24 godziny wolne normy powyższe ulegają odpowiedniemu zwiększeniu.

5. Organizację służb zapobiegania pożarom, opera-

cyjnej i administracyjnej w zawodowych strażach pożarnych ustalają regulaminy organizacyjne tych straży.

6. Liczebność zawodowych straży pożarnych powołanych zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 zarządzenia nie powinna w zasadzie przekraczać 2 sekcji.

7. Etaty pojazdów mechanicznych — osobowych, ciężarowych, pomocniczych oraz motocykli, ustala dla poszczególnych zawodowych straży pożarnych Komendant Główny Straży Pożarnych.

II. Rozmieszczenie jednostek taktycznych zawodowych straży pożarnych.

1. Dla samodzielnej jednostki taktycznej ustala się operacyjny obszar działania o promieniu 3 km, przy czym czas dojazdu do granic tego obszaru nie może przekraczać 5 minut od zaalarmowania.

2. Jeżeli teren miasta w jego granicach administracyjnych jest większy od operacyjnego obszaru działania jednostki taktycznej lub warunki lokalne uniemożliwiają dojazd w podanym wyżej czasie albo jeżeli zagrożenie pożarowe zakładów pracy tego wymaga, wówczas miasto powinno być podzielone na odpowiednio mniejsze obszary operacyjne.

3. Na każdym obszarze operacyjnym należy zlokalizować jednostkę taktyczną. Jednostka ta stanowi oddział zawodowej straży pożarnej i w zasadzie nie powinna być większa od plutonu.

Załącznik nr 3.

TYPY, ROZMIESZCZENIE, LICZEBNOŚĆ ORAZ WYPOSAŻENIE W PODSTAWOWY SPRZĘT TECHNICZNY OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH

Lp.	Grupa miejscowości lub zakład pracy	Typ straży	Ilość sekcji	Rodzaj sekcji	Podstawowe wyposażenie w sprzęt (minimum)	Najmniejszy stan liczbowy straży		Uwagi
						ochotnicy	kierowcy	
1	Miejscowości do 500 mieszkańców	Kr lub Krm	1 1 1	gaśnicza ratownicza rezerwowa	1 pompa naczepna do ciągnika 1 sikawka ręczna 1 przyczepa do ciągnika lub 1 wóz konny 2 beczkowozy	20	—	dla typu Krm pompa M-200 lub M-400
2	Miejscowości od 501 do 2000 mieszkańców	Km	1 1 1	gaśnicza ratownicza rezerwowa	1 motopompa 1 przyczepa do ciągnika lub 1 wóz konny	24	—	
3	Miejscowości od 2001 do 5000 mieszkańców	S_1	1 1 1	gaśnicza ratownicza rezerwowa	1 motopompa 1 samochód gaśniczy lub zastępczy	24	1	
4	Miejscowości od 5001 do 10000 mieszkańców	S_2	1 1 1 1	gaśnicza gaśnicza specjalna ratownicza rezerwowa	2 motopompy 1 samochód gaśniczy lub zastępczy 1 samochód gaśniczy specjalny	38	2	etaty kierowców nie dotyczą straży posiadających siedzibę w mieście powiatowym
5	Miejscowości od 10001 do 40000 mieszkańców	S_3	1 2 1	gaśnicza gaśnicze specjalne rezerwowa	2 motopompy 1 samochód gaśniczy 2 samochody gaśnicze specjalne	44	3	
6	W zakładzie pracy, jeżeli promień obszaru działania własnego nie przekracza 300 m	Rm_1	1 1	gaśnicza ratownicza	1 motopompa 1 wózek gaśniczy lub 1 wózek elektryczny 1 wózek wężowy	16	—	
7	W zakładzie pracy, jeżeli promień obszaru działania własnego wynosi od 301 do 1000 m	Rm_2	2 1	gaśnicze ratownicza	2 motopompy 2 wózki elektryczne lub wózki gaśnicze 2 wózki wężowe	24	—	
8	W zakładzie pracy, jeżeli promień obszaru działania własnego wynosi ponad 1000 m	S_1	1	gaśnicza	1 motopompa 1 samochód gaśniczy specjalny 1 wózek elektryczny lub gaśniczy 1 wózek wężowy	14	1	

1. W ochotniczych strażach pożarnych mogą być ponadto organizowane jednostki taktyczne specjalne, a mianowicie:
— drabin mechanicznych,
— wężowe,
— łączności,
— pionierskie,
— przeciwdymowo-gazowe,
— pożarowego pogotowia wagonowego,
— statków pożarniczych itp.

Szczegółową organizację jednostek taktycznych wymienionych w tabeli i w niniejszym ustępie, tak pod względem ich składu osobowego, jak również wyposażenia w sprzęt pożarniczy, ustalają regulaminy wydawane przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. W miejscowościach liczących mniej niż 2.000 mieszkańców, jeżeli w promieniu 10 km od granic tej miejscowości nie ma ochotniczej straży typu S_1, S_2 i S_3 lub zawodowej straży pożarnej, może być utworzona ochotnicza straż pożarna typu S_1.

3. W zależności od warunków lokalnych, na wniosek powiatowego komendanta straży pożarnych może być zorganizowana straż ochotnicza typu Km zamiast typu Kr, a w zakładach pracy straż ochotnicza S_2 zamiast S_1.

4. W miejscowościach liczących poniżej 300 mieszkańców, a nie odpowiadających warunkom określonym w § 5 ust. 1 pkt. 2 zarządzenia, może być utworzona ochotnicza straż pożarna nie wyposażona w sprzęt wymieniony w tabeli (straż typu „Pc"). Stan liczebny takiej straży może być niższy od ustalonego w tabeli.

5. W zakładach pracy, w których ze względu na potrzeby obrony cywilnej są już powołane zakładowe drużyny przeciwpożarowe, stan liczebny ochotniczych lub obowiązkowych straży pożarnych nie może być niższy niż liczebność tych drużyn.

2

ZARZĄDZENIE NR 21/62

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lutego 1962 r.

zmieniające zarządzenie nr 96 z dnia 23 czerwca 1961 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych.

Na podstawie art. 19 pkt. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 96 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1961 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW Nr 7, poz. 23) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 ust. 3 po wyrazach „Służba techniczna" dodaje się wyrazy „Służba normalizacji oraz informacji technicznej i ekonomicznej".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. Z. Sznek
Podsekretarz Stanu

3

ZARZĄDZENIE NR 22/62

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lutego 1962 r.

w sprawie powierzenia Komendzie Głównej Straży Pożarnych funkcji międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego w zakresie pożarnictwa.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) oraz § 4 ust. 1 i § 5 ust. 2 uchwały nr 320 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (Monitor Polski Nr 78, poz. 359) oraz w związku z wytycznymi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 grudnia 1960 r. w sprawie organizacji ośrodków normalizacyjnych centralnych i branżowych oraz zakresów ich działalności — zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Komendzie Głównej Straży Pożarnych funkcję międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego w zakresie pożarnictwa sprzętu i urządzeń pożarniczych oraz środków gaśniczych i ogniochronnych.

§ 2. Do zadań Komendy Głównej Straży Pożarnych jako międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego w zakresie spraw określonych w § 1 należy:
1) inicjowanie i organizowanie w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz zainteresowanymi resortami prac normalizacyjnych,
2) opracowywanie programów i projektów planów prac normalizacyjnych,
3) ustalanie wytycznych co do podziału i realizacji zadań normalizacyjnych przez właściwe jednostki organizacyjne,
4) koordynacja planów prac normalizacyjnych z zakresu tematyki pożarniczej wszystkich jednostek niezależnie od ich podporządkowania administracyjnego,

5) inicjowanie oraz prowadzenie lub organizowanie prac naukowo-badawczych i doświadczalnych, stanowiących podstawę do przyszłych norm,
6) opracowywanie lub organizowanie opracowania projektów norm państwowych i branżowych,
7) badanie skutków technicznych i ekonomicznych norm i zbieranie materiałów do nowelizacji norm,
8) opracowywanie wniosków w sprawie właściwego wykorzystania prac normalizacyjnych,
9) wykonywanie innych zadań określonych instrukcją, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 3. Komendant Główny Straży Pożarnych zapewni właściwy rozwój, koordynację i poziom fachowy prac normalizacyjnych w zakresie ustalonej tematyki pożarniczej.

§ 4. Funkcje oraz zasady organizacji międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego określa instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 5. Przyznaje się Komendzie Głównej Straży Pożarnych uprawnienia do:
1) występowania do wszystkich zainteresowanych jednostek organizacyjnych w sprawach dotyczących normalizacji w wyznaczonym zakresie tematyki, zbierania materiałów i danych niezbędnych dla realizacji zadań ośrodka oraz do bezpośredniej współpracy w tym zakresie z odnośnymi jednostkami,
2) dokonywania rozdziału zadań normalizacyjnych pomiędzy właściwe jednostki organizacyjne i przekazywania ich do wykonania w obowiązującym trybie,
3) analizy wykonania przez właściwe jednostki organizacyjne zadań normalizacyjnych oraz inicjowania niezbędnych środków dla zabezpieczenia realizacji tych zadań.

§ 6. Organem opiniodawczo-doradczym międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego jest komisja normalizacyjna. W skład komisji powinni wejść specjaliści o wysokich kwalifikacjach, niezależnie od tego w jakim resorcie są zatrudnieni, reprezentujący:
— stanowisko nauki z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego,
— doświadczenie praktyczne,
— potrzeby i możliwości produkcji,
— potrzeby i wymagania użytkowników,
— gruntowną znajomość normalizacji.

§ 7. Do zadań komisji, o której mowa w § 6 należy wszechstronna ocena, opiniowanie oraz wnioskowanie w zakresie prac normalizacyjnych ośrodka, a w szczególności:
— typowanie potrzeb normalizacyjnych w danej dziedzinie i wskazywanie kierunków prac normalizacyjnych,
— opiniowanie rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych, wypowiadanie się co do podziału zadań normalizacyjnych,
— opiniowanie i przyjmowanie założeń do norm oraz z projektów norm,
— inicjowanie prac badawczo-naukwych, związanych z opracowywaniem projektów norm,
— wnioskowanie w sprawach związanych z międzynarodową działalnością normalizacyjną.

§ 8. Powołanie komisji normalizacyjnej nastąpi w trybie uchwały Nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (M.P. Nr A-30, poz. 442).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:
Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

w/z mgr inż. B. Planeta
Wiceprezes

Minister Spraw Wewnętrznych:
w/z Z. Sznek
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Nr 22/62
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 10 lutego 1962 r.

INSTRUKCJA

w sprawie funkcji oraz zasad organizacji międzybran-żowego centralnego ośrodka normalizacyjnego w zakresie pożarnictwa.

1. Funkcje Komendy Głównej Straży Pożarnych jako międzybranżowego ośrodka normalizacyjnego są następujące:

1) W zakresie organizacji prac normalizacyjnych

— opracowywanie wniosków w sprawie organizacji i podziału zadań normalizacyjnych w ustalonej dziedzinie,
— bieżąca koordynacja działalności normalizacyjnej zainteresowanych jednostek organizacyjnych, udzielanie pomocy organizacyjno-technicznej, niezbędnej dla realizacji planów prac normalizacyjnych,
— inicjowanie i organizowanie wymiany doświadczeń między komórkami normalizacyjnymi, prowadzącymi działalność normalizacyjną w dziedzinie pożarniczej,
— organizowanie narad, konferecnencji i konsultacji w sprawach normalizacji,
— współudział w szkoleniu normaizacyjnym.

2) W zakresie planowania prac normalizacyjnych

— analiza stanu normalizacji w dziedzinie objętej właściwością ośrodka,
— śledzenie postępu normalizacji w ustalonej dziedzinie za granicą,
— ustalanie potrzeb normalizacyjnych, związanych z zadaniami planów gospodarczych,
— opracowywanie w oparciu o wytyczne PKN oraz jednostek nadrzędnych prjektów rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych i przedstawianie ich do zatwierdzania w obowiązującym trybie,
— analiza wykonania planów prac normalizacyjnych w danej dziedzinie.

3) W zakresie opracowywania norm

— opracowywanie, zgodnie z ustalonymi przez PKN wytycznymi, założeń do projektów norm państwowych i branżowych, objętych planem ośrodka,
— organizowanie opracowywania lub opracowywanie projektów norm państwwych i branżowych, koordynacja związanych z tym prac,
— organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych i doświadczalnych związanych z opracowywaniem projektów norm,
— opiniowanie, analiza i uzgadnianie opracowywanych projektów norm państwowych i branżowych,
— opiniowanie projektów norm zgłaszanych w tym celu przez inne jednostki organizacyjne,
— przedstawianie w ustalonym trybie opracowanych projektów norm państwowych i branżowych do ustanowienia.

4) W zakresie wprowadzenia, stosowania i wykorzystania norm

— opracowywanie i zgłaszanie wniosków odnośnie środków niezbędnych do wprowadzenia w życie nowoustanowionych norm,
— badanie jak normy są wprowadzane i stosowane, zgłaszanie wniosków odnośnie środków niezbędnych do właściwego wykorzystywania norm,
— prowadzenie systematycznej analizy aktualności ustanowionych norm,
— wnioskowanie w sprawach nowelizacji norm lub odstępstw od norm,
— udzielanie pomocy i wyjaśnień związanych z wprowadzeniem i stosowaniem norm.
— organizowanie kontroli jednostek straży pożarnych w zakresie stosowania norm,
— analiza i ocena efektywności ekonomicznej norm jak również skutków ujemnych braku normalizacji.

5) W zakresie metodyki prac normalizacyjnych

— rozwijanie i przystosowywanie do potrzeb tematyki pożarniczej ogólnych wytycznych PKN w zakresie metodyki prac normalizacyjnych.

6) W zakresie międzynarodowej działalności normalizacyjnej

— opracowywanie wniosków w sprawach organizacji, zakresu i rozwoju współpracy międzynarodowej w ustalonej dziedzinie normalizacji, wymiany doświadczeń, udziału w międzynarodowych konferencjach,
— opiniowanie projektów dokumentów normalizacyjnych oraz wystąpień związanych ze współpracą międzynarodową.

7) W zakresie informacji o normach

— prowadzenie i stała aktualizacja zbiorów norm państwowych, branżowych, zakładowych oraz innych materiałów normalizacyjnych krajowych i zagranicznych — dotyczących dziedziny objętej właściwością ośrodka,
— prowadzenie prac informacyjnodokumentacyjnych (np. kart dokumentacyjnych itd.) w porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem Dokumentacji Normalizacyjnej PKN,
— udostępnianie własnych zbiorów norm i dokumentacji normalizacyjnej wszystkim zainteresowanym,
— wydawanie, w miarę potrzeby, biuletynu informacyjnego o prowadzonych pracach normalizacyjnych w danej dziedzinie,
— opiniowanie projektów katalogów norm oraz wydawnictw obejmujących zbiory norm z danej dziedziny,
— rozpowszechnianie instrukcyjnych materiałów normalizacyjnych.

2. Zadania, związane z realizacją funkcji ośrodka stanowią część składową planów prac Komendy Głównej Straży Pożarnych. Za wykonanie tych zadań Komendant Główny Straży Pożarnych odpowiada na tych samych zasadach jak za wykonanie innych podstawowych zadań.

3. Komendant Główny Straży Pożarnych może przekazać bezpośredni nadzór nad realizacją odpowiednich funkcji swemu zastępcy.

4. W realizacji funkcji ośrodka powinny brać udział wszystkie komórki organizacyjne Komendy Głównej Straży Pożarnych odpowiednio do swojego zakresu działania.

5. Kierownictwo pracami normalizacyjnymi ośrodka, planowanie, podział oraz koordynacja jak również formalna i merytoryczna kontrola prac normalizacyjnych należą do powołanej w tym celu w Komendzie Głównej Straży Pożarnych odrębnej komórki normalizacyjnej, podporządkowanej bezpośrednio Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych lub jego zastępcy.
Komórka normalizacyjna powinna również prowadzić bezpośrednio prace normalizacyjne w zakresie ustalonym przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych,

6. Komórka normalizacyjna o której mowa w pkt. 5 powinna posiadać obsadę fachową, właściwą pod względem ilościowym jak i kwalifikacji oraz zaszeregowania, odpowiadającego wykształceniu i spełnianej funkcji.
Normalizatorzy zatrudnieni w tej komórce powinni ukończyć kurs normalizacyjny.

7. Komórka normalizacyjna, do której zadań należy, zgodnie z postanowieniem pkt. 5, całokształt spraw związanych z realizacją funkcji ośrodka powinna posiadać odpowiedni stopień samodzielności, umożliwiający wykazanie odpowiedniej inicjatywy i operatywności. W tym celu należy zobowiązać wszystkie właściwe służby (komórki organizacyjne) Komendy Głównej Straży Pożarnych do bezpośredniej współpracy z komórką normalizacyjną i współudziału w realizacji niezbędnych prac w zakresie planowania, opracowywania, wprowadzania i kontroli stosowania norm.

8. Komórka normalizacyjna Komendy Głównej Straży Pożarnych powinna mieć uprawnienia do bezpośredniego zwracania się do właściwych służb (komórek organizacyjnych) we wszystkich sprawach związanych z realizacją funkcji ośrodka, a w szczególności odnośnie:
— ustalania potrzeb normalizacyjnych,
— danych statystycznych, materiałów, dokumentacji niezbędnych dla prac normalizacyjnych,
— badań, doświadczeń, prób i analiz związanych z ustaleniem parametrów w normach,
— opracowywania i opiniowania projektów norm,
— wprowadzania i stosowania norm.

9. Komórka normalizacyjna Komendy Głównej Straży Pożarnych powinna ściśle współpracować z Polskim Komitetem Normalizacyjnym a w szczególności w zakresie opracowywania i wprowadzania norm oraz szkolenia i propagandy normalizacji.

4

ZARZĄDZENIE NR 23/62
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lutego 1962 r.

w sprawie powołania Komisji Normalizacyjnej przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30, poz. 442) oraz w związku z ust. 5 wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 grudnia 1960 r. w sprawie organizacji ośrodków normalizacyjnych centralnych i branżowych oraz zakresów ich działalności — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych pełniącej funkcję międzybranżowego centralnego ośrodka normalizacyjnego w zakresie pożarnictwa powołuje się Komisję Normalizacyjną, zwaną dalej Komisją.

2. Komisja jest organem opiniodawczo-doradczym ośrodka.

§ 2. 1. Skład Komisji jest następujący:

— przewodniczący — kapitan sztabu Władysław Pilawski — zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
— członkowie — Krystian Eyman — profesor Politechniki Warszawskiej,
— inż. Franciszek Kowalski — Kierownik Pracowni Instalacji Przeciwpożarowych w Biurze Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego,
— mgr Brunon Małachowski — Sekretarz Komitetu Architektury i Budownictwa PAN,
— inż. Zbigniew Sitnicki — Zastępca Głównego Konstruktora w Zjednoczeniu Przemysłu Motoryzacyjnego,
— Włodzimierz Skalmowski — profesor Politechniki Warszawskiej,
— kapitan szef Włodzimierz Struś — Szef Służby Technicznej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
— kapitan szef Włodzimierz Uświeczew — Szef Służby Operacyjnej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,
— inż. Tadeusz Zwolanowski — asystent w Instytutcie Techniki Budowlanej.

2. Przewodniczący może zapraszać do prac Komisji rzeczoznawców, którzy biorą udział w posiedzeniach na prawach członków Komisji.

§ 3. Do zadań Komisji należy ocena, opiniowanie oraz wnioskowanie prac normalizacyjnych w zakresie pożarnictwa, a w szczególności:

1) typowanie potrzeb normalizacyjnych w zakresie pożarnictwa i wskazywanie kierunków prac normalizacyjnych,

2) opiniowanie rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych, wypowiadanie się co do podziału zadań normalizacyjnych pomiędzy resorty i instytucje,

3) opiniowanie i przyjmowanie założeń do norm oraz projektów norm,

4) inicjowanie prac badawczo-naukowych związanych z opracowywaniem projektów norm,

5) wnioskowanie w sprawach związanych z międzynarodową działalnością normalizacyjną.

§ 4. Za udział w posiedzeniach Komisji odbywanych w ciągu doby poza godzinami służbowymi przysługuje wynagrodzenie w wysokości:
57 zł — dla przewodniczącego Komisji,
38 zł — dla członka Komisji.

§ 5. Obsługę biurową Komisji zapewni Komenda Główna Straży Pożarnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w/z Z. Sznek
Podsekretarz Stanu

5

ZARZĄDZENIE NR 44/62

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 marca 1962 r.

w sprawie działowego ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej w zakresie pożarnictwa.

Na podstawie § 2 pkt 1 uchwały nr 407 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 16 października 1961 r. w sprawie planu ogólnokrajowej sieci ośrodków informacyji techniczej i ekonomicznej oraz w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 16 października 1961 r. w sprawie organizacji i działalności służby informacji technicznej i ekonomicznej (Monitor Polski Nr 88, poz. 377) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu zapewnienia dogodnych warunków dla rozwoju postępu technicznego i ekonomicznego oraz organizacyjnego w zakresie ochrony przeciwpożarowej tworzy się w Komendzie Głównej Straży Pożarnych działowy ośrodek informacji technicznej i ekonomicznej, zwany dalej ośrodkiem.

§ 2. 1. Ośrodek prowadzi działalność informacyjną w zakresie zagadnień ochrony przeciwpożarowej dla jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej oraz dla wszystkich instytucji zainteresowanych tematyką pożarniczą niezależnie od ich organizacyjnego podporządkowania, a w szczególności:

1) opracowuje i realizuje tematyczne plany działalności informacyjnej w zakresie pożarnictwa,

2) prowadzi działalność naukowo-badawczą w dziedzinie informacji technicznej i ekonomicznej oraz bada efektywność usług informacyjnych w zakresie własnej działalności,

3) współpracuje z instytucjami i stowarzyszeniami zainteresowanymi rozwojem postępu technicznego i ekonomicznego w pożarnictwie,

4) poszukuje i gromadzi materiały źródłowe dotyczące pożarnictwa prowadząc fachową bibliotekę,

5) rozwija działalność dokumentacyjną w zakresie informowania zainteresowanych wszelkimi własnymi i obcymi dokumentami dotyczącymi pożarnictwa,

6) prowadzi studia nad najważniejszymi krajowymi i zagranicznymi doświadczeniami oraz osiągnięciami nauki i techniki w zakresie tematyki pożarniczej,

7) opracowuje analityczne i syntetyczne zestawienia materiałów dotyczących tematyki pożarniczej

8) wydaje biuletyny i przeglądy opracowań analitycznych i syntetycznych oraz innych materiałów informacyjnych,

9) prowadzi działalność w zakresie informacji bezpośredniej i organizuje bezpośrednią współpracę i wymianę doświadczeń między zainteresowanymi ośrodkami i instytucjami,

10) organizuje i uczestniczy w kongresach, naradach i konferencjach naukowych, technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych jak również organizuje konsultacje, odczyty, wycieczki i pokazy w ramach tematyki pożarniczej,

11) bada i opracowuje odpowiednie dla pożarnictwa metody działalności informacyjnej przy współpracy z Centralnym Instytutem Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej.

2. Szczegółowe zasady wykonywania wyznaczonych zadań ustala ośrodek w oparciu o wytyczne ustalone zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 16 października 1961 r. w sprawie organizacji i działalności służby informacji technicznej i ekonomicznej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w/z Z. Sznek
Podsekretarz Stanu

6

ZARZĄDZENIE NR 4/62

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 12 kwietnia 1962 r.

w sprawie zmiany regulaminu naczelnika rejonu pożarniczego, ustalonego rozkazem wprowadzającym Nr 13/60 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 grudnia 1960 r.

§ 1. W regulaminie naczelnika rejonu pożarniczego wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 4 ust. 1 drugi wiersz od góry, po słowie „wyznacza" skreśla się pozostałe wyrazy do końca zdania, a zamieszcza się: „powiatowy komendant straży pożarnych w porozumieniu:".

2) W załączniku Nr 1 do regulaminu, w miejscu przeznaczonym na podpis aktu nominacyjnego, wyraz: „wojewódzki" skreśla się, a zamieszcza „powiatowy".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny:

R. Darczewski